

AKTIVNOSTI . . .

Sekcija gluhih i nagluhih umirovljenika grada Zagreba, s predsjednicom Katarinom Copic, bila je tokom 2006. godine izuzetno aktivna

20 GODINA RADA SA UMIROVLJENICIMA

Katica Kauzlarić, Dubravka Omerbegović i Olga Dolinar sa pohvalama

Poseban naglasak bio je na proslavi obilježavanja 20 godina rada te sekcije. 1986. god. rodila se ideja o stvaranju sekcije umirovljenika, tvorac ideje bio je pokojni gosp. Stjepan Lokmer, dugogodišnji član SGNGZ. Voditeljstvo je preuzeo pokojni gospodin Branko Petani a on je izabrao gospođu Dubravku Omerbegović kao "desnu ruku". Iste je godine izabran gospodin Božidar Tironi za predsjednika te je vodio sekciju do svoje smrti 1998. god. Tironi je Dubravku Omerbegović izabrao za dopredsjednicu i ona je neprekidno, sa svojim suvoditeljicama Katicom Kauzlarić i Olgom Dolinar, i poslije smrti predsjednika Tironija vodila sekciju sve do 2006. god.

Cijelo to vrijeme te tri žene zalagale su se za bolji društveni život gluhih umirovljenika, organizirale njihova putovanja i susrete s gluhim članovima i umirovljenicima u drugim gradovima Hrvatske, također i u drugim državama - u Italiji, Sloveniji, Austriji...

Sudjelovale su u aktivno-stima oko komunikacije i drugih problema koji su specifični za gluhe.

Dana 19. travnja 2006. održana je svečana proslava i tom prilikom dodijeljene su pohvalnice za svesrdan rad gospođama Dubravki Omerbegović, Olgi Dolinar i Katici Kauzlarić. Prikazan je kratak

video zapis njihovih biografija i svih aktivnosti kojima su bile inicijatori.

Dubravka Omerbegović rođena je 1935. godine u Zagrebu. Bila je nemirna djevojčica, jednom riječju vražićak. Tu osobinu je i dalje zadržala i zbog nje je veoma omiljena među gluhim. Završila je redovnu osnovnu i ekonomsku školu među čujućima. Kao djevojka učlanila se u SGNGZ i od onda i velikom ljubavi radi s gluhim, za koje ona danas kaže da su to njeni "pilići". Udala se 1957. godine za poznatog pantomimičara i akademskog slikara Zlatka Omerbegovića s kojim ima kćer. Baka je jednog unuka. Bavila se folklorom i pantomimom pod vodstvom svoga supruga.

Katica Kauzlarić rođena je 1935. godine u Slavonskom Brodu. Bila je štićenica doma za gluhu djecu u Zagrebu. Završila je osnovnu školu, gimnaziju i školu učenika u privredi za krojačicu. Članica je Saveza od mladih dana. Udata za Božidara Kauzlarića, ima sina i baka je dvoje unučadi. Bila je aktivna sportašica, bavila se stolnim tenisom i streljaštvom, također i folklorom.

Olga Dolinar rođena je 1936. godine u Gračacu, kao dijete došla je u Zagreb. Bila je

Razgovori ugodni . . .

štićenica doma za gluhu djecu, završila osnovnu školu, gimnaziju i školu učenika u privredi za fotografa. Također je članica Saveza od mladih dana. Radila je u "Inter-reklami" kao fotografkinja sve do mirovine. Udata je za Vladu Dolinara, ima dvoje djece, baka četvero unučadi. Bila je aktivna sportašica i najbolja u bivšoj Jugoslaviji u streljaštvu. Isto se bavila folklorom.

Katica i Olga prve su smislile "fond" tzv. štednju u koji su umirovljenici mjesečno davali novac - simboličnu svotu za izlete.

U početku rada sekcije umirovljenici su se sastajali jednom mjesečno, a kasnije su počeli utorkom i to je ostalo do danas.

Dubravka je najviše voljela organizirati izlete i razna druženja, kao i zabave. Uvijek je govorila da treba grabiti život velikim koracima i uživati u "ostatku života". Njezine aktivnosti su bile poznate diljem Hrvatske i zahvaljujući tome i u drugim gradovima su niknule sekcije umirovljenika. I dandanas je aktivna i pomaže sadašnjem vodstvu.

Ova je proslava primjer velike zahvalnosti za angažirani rad s gluhim članovima i poticaj da se s novim voditeljstvom i dalje radi na poboljšanju društvenog života gluhih umirovljenika.

IZLET U TRAKOŠĆAN, VARAŽDINSKE TOPLICE I VARAŽDIN

Svake godine sekcija zagrebačkih gluhih umirovljenika organizira jedan edukativni izlet. Ovog puta odredište izleta bio je dvorac Trakošćan pa je odaziv umirovljenika bio velik. Prijavilo se 76 članova.

Pod vodstvom Katarine Copić 6. svibnja 2006. krenulo se u ranim jutarnjim satima autobusom prema Trakošćanu. Prekrasno vrijeme potenciralo je naše oduševljenje dok smo prilazili dvorcu, koji se vidi sa ceste. Ako ste bili i nekoliko puta u Trakošćanu pogled na njega svaki put vas oduševi.

Trakošćan je nastao u 13. stoljeću u obrambenom sustavu sjeverozapadne Hrvatske kao manja promatračka utvrda za nadzor puta od Ptuja prema bednjanskoj dolini. Prema legendi, Trakošćan je dobio ime po tračkoj utvrdi koja je tamo navodno postojala u vrijeme antike. Druga sačuvana predaja govori da je ime dobio po vitezovima Drachenstein, koji su u ranom srednjem vijeku gospodarili tim krajevima. Inače se prvi put spominje u pisanim dokumentima 1334. godine. Od 14. stoljeća vlasnici su grofovi Celjski. Poslije njih Trakošćanom su gospodarili razni plemići, a na kraju kralj Maximilijan dodjeljuje vlastelinstvo Jurju Draškoviću (1525. – 1587.), najprije njemu osobno, a zatim na nasljedno uživanje. U drugoj polovici 18. stoljeća dolazi do napuštanja dvorca, koji počinje naglo propadati. Tek polovinom 19. stoljeća Obitelj se ponovno zanima za svoj titularni grad, u duhu novog vremena, kad dolazi do romantičnog povratka prirodi i obiteljskim tradicijama. U tom duhu podmaršal J. V. Drašković grad obnavlja u rezidencijalni dvorac, a parkovni okoliš pretvara u romantičarski perivoj. Iduće generacije povremeno borave u dvorcu sve do 1944. godine, kad se iseljavaju u Austriju, a ubrzo zatim dvorac je nacionaliziran.

1953. osnovan je muzej sa stalnim postavom, sačuvana je originalna uređenost unutarnjih prostorija, naročito viteška i lovačka dvorana.

Danas je Trakošćan turistička atrakcija jer osim razgledavanja dvorca nudi padobransko jedrenje, alpinizam po ravnogorskim stijena-ma, biciklizam, označene pješačke staze itd.

Nakon razgledavanja i šetnje čekao nas je ručak u Varaždinskim toplicama, a nekolicina se i okupala. Poslije ručka po-sjetili smo Varaždin, prošetali se starim gradom i na kraju svratili u klub Udruge gluhih Varaždina.

Nakon lijepog druženja u večernjim satima vratili se u Zagreb.

Zagrebački umirovljenici ispred dvorca Trakošćan